

[Hjermind.]

dette Aarsskifte, i hvert Fald i Løbet af Foraaret 1947. Det har den højtærede Minister naturligvis bedre Materiale til at bedømme, men efter min Opfattelse er Forholdet dette, at Forræderisagerne ikke kan ventes afsluttet for Østre Landsret før med Udgangen af indeværende Aar.

Robert Mikkelsen: Efter den nugældende Ordning er det saaledes, at Sognefogedens Udsigt til at faa Vederlag for det Arbejde, han udfører, er afhængig af, om han faa Dækning for den Fordring, han foretager Udpantning for. Dette Forhold kunde indeholde en Opfordring til Sognefogeden til efter Omstændighederne at gaa haardere til Værks, end han maaske ellers vilde gøre. Det taler kun til Sognefogedernes Ære, at der ikke har vist sig nogen Kritik over noget saadant. Men man kan vel nok være enig om, at det er en uheldig Form: at gøre Udsigterne til Embedsmændens Vederlag afhængige af den Skraphed, hvormed han røgter Hvervet. Mit Parti kan derfor give Tilsgagn om en velvillig Medvirken under den Udvalgsbehandling, som jeg forstaar skal finde Sted.

Steen: Som det er fremgaaet af de Bemærkninger, der allerede er fremsat, er der almindelig Enighed om, at det er et urimeligt Forhold, at Sognefogderne skal komme ud for at foretage noget, det er deres Pligt at udføre, men af Grunde, som ikke kan lægges dem til Last, ikke faar Vederlag for deres Arbejde. Hvis derfor den her foreslaaede Ændring kan gennemføres, uden at det ved nærmere Undersøgelse viser sig, at den faar uheldige Konsekvenser paa andre Omraader, vil vi gerne medvirke til dens Gennemførelse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse af Forslaget. Jeg forstaar, at man ønsker visse Enkeltheder drøftet i et Udvalg, og det finder jeg saare naturligt.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, som jeg forstod havde nogle Betænkeligheder ved Forudbetalingen af Gebyret, navnlig for saa vidt angaar Underholdsbidragssager, at det ærede Medlem maa huske, at dette Gebyr er meget lavt, nemlig 50 Øre, og det ærede Medlem vil sikkert ogsaa erindre fra det Forslag, som vi behandlede i Gaar, hvorved Gebyrerne bliver forhøjet paa en Række Omraader, at denne Forhøjelse netop ikke gælder Udpantningsgebyrerne i disse Sager. Gebyret

bliver der fortsat 50 Øre, og disse 50 Øre vil der vel egentlig ikke være meget at sige til, om den paagældende Rekvirent skal betale. Men vi kan jo drøfte det nærmere i det Udvalg, der bliver nedsat.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hjermind, der stillede en Forespørgsel til mig angaaende Landsretternes Praksis, for saa vidt angaar de civile Sager i Øjeblikket, at jeg for nogle Dage siden har faaet et Brev fra Hr. Landsretssagfører Hjermind, hvori Landsretssagfører Hjermind fremsatte akkurat de samme Forespørgsler til mig. Dette Brev og de Forespørgsler, der findes i det, har jeg straks taget op til Behandling for at undersøge, om der kan gøres noget for at fremme disse civile Sagers Behandling ved Landsretterne. Jeg havde i Overensstemmelse med den Skik, jeg har, altid at svare paa Breve, tænkt mig at sende et Svarbrev til det ærede Medlem, men jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem nu, da han ogsaa har syntes, det var rigtigst at rejse Spørgsmaalet her i Tinget, vil være tilfreds med dette Svar fra Talerstolen, saa jeg kan spare det paagældende Frimærke.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem Hr. Hjermind nok ved, at Landsretterne er uhyre overbelastet med Arbejde, og samtidig er det meget vanskeligt at foretage yderligere Konstitutioner i Landsretterne og dermed udvide Landsretterne. Der skal helst være mindst een Landsretsdommer i hver Afdeling, og i næsten alle Afdelinger er der konstitueret en eller to Dommere, men jeg skal drøfte Sagen med Landsrettens Præsident.

Jeg synes, det er udmærket, at det ærede Medlem gør opmærksom paa Forholdet, og vi skal se, om vi kan gøre noget for at lempe paa den lange Tid, der gaar, inden Sagerne kommer for.

Med Hensyn til Forræderisagerne vil jeg gerne sige, at der er ca. 1 000 Sager tilbage ved Underretterne, hvoraf de 500 er berammet, medens de andre 500 ikke er berammet. Nogle af disse 1 000 Sager er nye, senere tilkomne Sager, og der kommer stadig væk nogle nye til. Men en stor Del af dem er de meget store og tunge Sager, og deres Behandling vil tage nogen Tid endnu. Jeg har stadig mast paa for at faa Sehested-Sagen frem til Behandling, og det var lovet mig, at den skulde komme til Behandling lige efter 1. Januar. Da det ikke skete, har jeg stadigvæk rykket for, at den dog snart kunde berammes. Sidst har jeg for 3—4 Dage siden skrevet til Rigsadvokaten og bedt, om han ikke vilde bruge de Muligheder, han